

to parter – er det dejligt at have et bredere forlig bag sig, så jeg forstår det så udmærket. Men man gjorde det også dengang; da ville man gerne have brede forlig, og det var baggrunden for, at der så ikke kunne blive truffet beslutninger dengang, som dæmpede, at den udvikling, der kom som følge af opsvinget, blev soldet op, for det gjorde den jo rent faktisk. Der opstod så flaskehalsproblemer, og der opstod lønstigninger med inflation og alt det dér til følge. Og det er det, vi har lært af. Det er det, der ligger i – og hele tiden har ligget i – regeringens finanslove, fra første gang vi havde mulighed for at fremlægge vores egen finanslov.

Til fru Jette Gottlieb vil jeg godt sige: Sådan en speciel kærlighed til skraldemændene ved jeg nu ikke, om jeg har, men jeg synes, der er så mange gode, faglige kredse, som har været meget positive over for sabbatorloven og for jobbelysordningerne. Og jeg vil da sige, hvis der nu endelig skal tilkendes kærlighed til nogen som helst, at så synes jeg, det har været flot, at der har været så mange faggrupper, der har været på banen og diskuteret og diskuteret mange timer for lige præcis at finde deres model i denne her forsøgsordning, som de jo hele tiden har vidst det var. Det synes jeg man skal kvittere for, det synes jeg man skal anerkende, og det gør jeg da også. Det er baggrunden for, at jeg glæder mig over, at der er sabbatorlov helt frem til 1999, og at vi ikke står i en situation i dag, hvor vi må sige: Desværre, nytårsaften – eller dagen før bliver det jo – da er det sidste dag, hvor I kan indgå rotationsordninger.

Nu kan man altså gøre det flere år frem, og det er i virkeligheden en anerkendelse af de mange mennesker, de mange faggrupper, som har tænkt kreativt og solidarisk, og som også har tænkt, at de enten vil have fri eller gerne vil i uddannelse.

Nu kan jeg forstå, at fru Jette Gottlieb taler mere til de 800.000 ledige, der sidder ude ved lytteapparaterne, end til os her i Folketinget. Til det vil jeg nu godt sige, at det er en forvrængning af tallene. I dag har vi fået ledighedstallet, og det er 319.700. Det er en ledighedsprocent på 11,4 i modsætning til for et halvt år siden, hvor tallet var på 353.300 og procenten var på 12,6. Så lad være med at sige, at der er 800.000, der ikke har nogen beskæftigelse. Der er 800.000, der i løbet af et år i kortere eller længere tid møder ledigheden, men heldigvis kommer de fleste jo ud i beskæftigelse ganske hurtigt.

Så til hr. Aage Frandsen. Vi justerer egentlig

ikke først og fremmest orlovsordningerne på grund af flaskehalse; for det er jo fuldstændigt rigtigt, at vi kun har mødt én flaskehals. Den har til gengæld også været med lyd på, og det har været sygeplejerskerne. Det er stort set den eneste flaskehals, der er. Men det, vi kan se i tendenserne, det, vi hører fra alle arbejdsmarkedsrådene derude i amterne, er, at vi i løbet af foråret på flere og flere områder vil møde flaskehalse, og derfor vil vi gerne justere, inden det er for sent. Jeg synes heller ikke, der er noget mærkeligt i, at vi, når vi skal til at træffe beslutninger om orlovsordningernes videreførelse, så prøver at kigge på, hvordan vi gerne vil have det som en lovgivningsmæssig ramme, som også skal virke på længere sigt og ikke kun i en kortvarig forsøgsordning.

(Kort bemærkning).

Lars Løkke Rasmussen (V):

Jeg synes, der er grund til at glæde sig over den erkendelse, som arbejdsministeren er ved at nå til af det fordelagtige ved brede forlig. Meget rod kunne have været undgået, hvis den tidligere regering havde søgt et bredere samarbejde omkring arbejdsmarkedsreformen og ikke bare havde hastet den igennem med et meget snævert flertal. Men det, der bragte mig herop, var nu spørgsmålet om den kommunale økonomi.

Jeg har selv som sideerhverv, kunne jeg sige, at være kommunalbestyrelsesmedlem, og jeg må sige, at uanset om man laver supplerende tilskud efter poseopfyldningsprincippet, eller man yder et fast tilskud, så kan de ændringer, der foretages, meget vel påvirke den kommunale økonomi. For forældreorloven består jo af en ydelse, der gives herfra, og så et supplerende kommunalt tilskud udtrykt ved kroner og øre. Men de to ting tilsammen er maksimeret med 90 pct. af den tidligere indkomst, og derfor siger det sig selv, at der er en lang række mennesker, som ikke kan bruge det fulde kommunale tilskud op i de situationer, hvor kommunerne giver 35.000 kr. Selv om en kommune beslutter at give 35.000 kr. i supplerende tilskud, så er det ikke sådan, at det gennemsnitlige kommunale tilskud er 35.000 kr., for en lang række mennesker, der er afhængige af et hidtidigt indkomstniveau, kan simpelt hen ikke bruge tilskuddet op. Når man så sætter grundydelsen ned, skal den del, der udgøres af det kommunale tilskud, altså øges. Så kan en række af dem, der har orlov, bruge en større del af det kommunale tilskud, og derfor kan det ikke være anderledes,